

سه شنبه ۲ خرداد ۱۴۰۲ شماره ۳ ۸صفحه

با موتور در خیابان آکروبات نکنید....

هنگام موتور سواری، از کلاه ایمنی استفاده کنید....

موتور با سایر وسایل نقلیه فرقی ندارد. باید توی خیابان با آن تردد کرد....

نیک کرداران سر خوشند

روزنامه‌نگار

خیلی وقت است که به غرزدن عادت کرده‌ایم. معمولاً تلخ‌ترین صحنه‌های زندگی را مرتب و لاینقطع برای هم با آب و تاب و گاهی اغراقی روایت می‌کنیم. جالب اینکه بدترین آنها به مستندترین و معتبرترین تبدیل می‌شود. ششکر خدا همه کار شناسند در همه حوزه‌ها. بدین ترتیب، گوی سبقت را در توافقی نانوشسته از هم می‌ریاییم. منظوم سه‌بماده‌نمایی در اصطلاح رایج سیاسی و تخفیف مشکلات حجیم موجود نیست، بلکه به محتوای مکالماتی که از صبح تا شب بین ما رد و بدل می‌شود اشاره می‌کنم؛ از دنیای مجازی گرفته تا گفت‌وگوهای چند دقیقه‌ای در اتوبوس و تاکسی.

چنان غرق منفی‌بافی و پراکندن انرژی منفی شده‌ایم که تو گویی هیچ خوبی و خیری در پهنه این شهر اتفاق نمی‌افتد و هیچ صحنه خوشایندی خلق نمی‌شود. واقعیت این است که اتفاقات خوب پر شمارند؛ شاهد مدعا هم گزارش‌های همین نشریه؛ از مرحوم مهدی صبوری، واقف و بانی ساخت بیمارستان مهدیه با وصیتی که تا بد حداقصل هزینه درمان از بیماران گرفته شود و محمود حکیمی، معلم و نویسنده ادبیات کودک و نوجوان که دغدغه پرورش نسل جوان و تقای فرهنگ عمومی جامعه را دنبال می‌کند تا قصبای که به تاسی از مرشد چلوبی گوشت رایگان به‌دست نیازمندان هم‌محله‌ای می‌رساند یا چهره‌های دهه‌هشتادی که خلاقانه گره از کار همسالانشان می‌گشایند.

اما همبای بازنشر اخبار آسیب‌ها و پلشتی‌ها در شبکه‌های اجتماعی، این گزارش‌ها انعکاس ندارند. چرا؟! لاید مزاج خبری مخاطب گرایش به حال بد دارد؛ یعنی ما نمی‌خواهیم خیر خوب بشنویم؟

وقتی با آدم‌هایی که مولد خبر خوبند و دغدغه کمک به همنوع را دارند، همدم می‌شوی، بی‌درنگ آنان را انسان‌هایی متفاوت پیدا می‌کنی و از همنشینی و همکلامی با آنها حال خوشی در تو پیدار می‌شود. می‌فهمی که آنها از ملال و افسردگی‌ای که ما هر روز به اصرار و بی‌وقفه در حال باز تولید آن هستیم، فاصله معناداری گرفته‌اند. در یک کلام، حال آنها خوب است. نه اینکه از مسأل دنیا بی‌نیازند و سرخوش که بسیاری از اینان خود از طبقه متوسط و ضعیف جامعه‌اند و مشکلات و تنگناها را شاید بهتر از ما درک می‌کنند، اما صاحب نگاهی متفاوتند و از آن مهم‌تر، نگاهی دگرگون به زندگی و خوبستن دارند و راهی متفاوت را برای غلبه بر مشکلاتی که کم‌تعداد نیستند برگزیده‌اند.

در کپ‌های خودمانی بسا نیک کرداران و آنان که بی‌پهانه مهربانی و خدمتگزاری بی‌منت به همنوع را پیشه کرده‌اند، آنها را زای مگو پرده برمی‌دارند؛ کار نیک پیش از آنکه تأثیرش را بر جامعه هدف نشان دهد، حال خودمان را خوش می‌گرداند.

خاطره‌سازی‌های شیرین قناد تهرانپارس

مهدی نعیمی، کاسب ۴۳ساله محله تهرانپارس، سال هاست قنادی دارد و از آنجا که پای ثابت کمک‌های خیرخواهانه گروه‌های جهادی محله به نیازمندان است، بین اهالی به شیرینی فروش مهربان شهره است.

به گفته اهالی، قناد نیکوکار محله در برنامه‌های جهادی توزیع آرزاق شب‌عید، شب یلدا و سایر مناسبت‌های مذهبی و ملی پیشگام است و با اهدای صدها جعبه شیرینی کام‌نیازمندان محله را شیرین می‌کند. اهدای ۴۵۰ جعبه شیرینی در عید نوروز گذشته و ۲۴۰ جعبه شیرینی در شب یلدا بخششی از کمک‌های این کاسب نیکوکار به نیازمندان محله است. این کاسب نیکوکار معتقد است با اهدای شیرینی، هم زندگی‌اش شیرین شده و هم افتخار خادمی حرم امام رضا(ع) و امام حسین(ع) را پیدا کرده است.

روباه زیرک؛ مسافریکی از خودروهای شهرک امید!

چند روزی است که تصویریک روباه‌بامزه در حالی که در محوطه یکی از برج‌های شهرک امید، روی خودروی سواری یکی از ساکنان شهرک نشسته در شبکه‌های مجازی ساکنان ششرق تهران دست‌به‌دست می‌شود. اهالی شهرک امید با پرسه روباه و سنجاب در خیابان‌ها و بوستان‌های شهرک بیگانه نیستند. نزدیکی بوستان جنگلی لوزیان به این شهرک هر از گاهی پای گونه‌های مختلف جانوری را به این محدوده مسکونی باز می‌کند و البته اهالی هم با این مهمان‌های ناخوانده خوب تا می‌کنند. بوستان لوزیان که در همسایگی شهرک امید، میزبان گونه‌های متنوع جانوری اعم از سنجاب، روباه و پرندگان ای گونه‌های شاهین و کبوتر کوهی و... است پای این جانوران را در بی یافتن غذا به شهرک‌امید و محله‌های اطراف آن باز کرده است.

راهاندازی پویش ۵هزارتومانی در جوادیه

اعضای مرکز نیکوکاری انجمن جوادیه تهران در اقدامی خیرخواهانه، با راه‌اندازی پویش ۵هزار تومانی به کمک خانواده‌های محروم و نیازمند می‌روند. علی چیتگری، فعال اجتماعی محله جوادیه، در این باره گفت: «هدف اصلی از راه‌اندازی این پویش جمع‌آوری خیرات نقدی شهروندان ساکن در این محدوده برای ارائه خدمات متنوع به خانواده‌های نیازمند است؛ از جمله تهیه و توزیع اقلام و کالاهای ضروری، کیف و کفش کودکان، دارو و درمان، چیزی‌به‌برای نوجروسان و...». او اضافه کرد: «هر چند برای انجام کارهای خیرخواهانه زمان مشخصی وجود ندارد اما به پیشنهاد مردم محل، تمرکز فعالیت این پویش پنجشنبه هر هفته است تا شهروندان بتوانند بخشی از خیرات و نذورات مادی خودشان را در این راه صرف کنند و ثواب آن به روح اموات‌شان برسد.»

جادوی بازار رنگارنگ بهار

بهار است و جلوه‌های شگسفت‌انگیزش و رنگارنگی نوبرانه‌هایش؛ میوه‌هایی که در رنگ، طعم و انواع مختلف چشم‌بیننده را نوازش می‌دهد و از او دلبری می‌کند. این‌روزها که هوا هنوز لطیف است، برای لذت بردن از زیبایی‌های بهاری هم که شده سری به بازارهای بزرگ شهر بزنید که همه جای تهران هست. مثل اهالی تجریش که به بازار تجریش رفته‌اند و عکسی از میوه‌های رنگ‌به‌رنگ این بازار گرفته‌اند و برای ما فرستاده‌اند. مطمئن باشید خرید هم که نکند ذوق‌تان از دیدن این همه رنگ و نقش که هنرمندانه در مسجدهای مخصوص جامنای شده، گل می‌کند. اگر هم دلبری این نوبرانه‌های گرانبه‌تر و سوسه‌خبرید را در شما زنده کرد، ناراحت نباشید. نشانی نزدیک‌ترین میدان تره‌بهار را در گوگل جست‌وجو کنید و این خوشمزه‌ها را با قیمت پایین‌تر بخرید و نوش جان کنید.

ابوذر امیرانی از سن کم شروع به طراحی سایت کرده واینک‌نت‌تها خودش، بلکه ۴۵ دهه‌هشتادی را مشغول کار کرده‌است. ابوالفضل صادقیان مجدد و دوستانش سایت‌های حرفه‌ای مختلفی طراحی کرده‌اند و آنها را مدیریت می‌کنند. صادقیان ۱۵سایت‌با موضوع‌هاوزمین‌های مختلف طراحی کرده و برای اداره و تولید محتوای هر کدام از آنها، ۱۳نوجوان مشغول فعالیت شده‌اند. جرقه طراحی سایت از ۱۲سالگی به ذهن ابوالفضل صادقیان مجد رسیده؛ همان زمان که دانش آموز کلاس ششم بود و قصد داشت وارد مدرسه تیزهوشان شود. شب‌امتحان خبردار شد که ممکن است مدارس به خاطر آلودگی هوا تعطیل شوند، اما وقتی در سایت‌ها جست‌وجو کرد، نمی‌دانست خبر کدام‌یک صحت دارد. بنابراین تصمیم گرفت سایت معتبری طراحی کند تا مردم به‌خبران آن اطمینان پیدا کنند.

شکست در اول راه

وقتی ابوالفضل وارد مدرسه نمونه دولتی شهید چمران شد، به تشویق همکلاسی‌اش علی رحیمی، شروع به طراحی سایت کرد. همان زمان فراخوان همکاری در یک کمپین برای طراحی سایت را دید، اما فهمید طراحی سایت نیاز به مهارت‌های زیادی دارد و نمی‌تواند با دانشی که در این زمینه دارد، با این کمپین همکاری کند.

ابوالفضل برای افزایش توانایی و مهارت خود، بلافاصله پس از امتحانات و تعطیلی مدرسه، در کلاس‌های تولید محتوا و کدنویسی سایت شرکت کرد و با الفبای کار آشنا شد. سپس به جای شرکت در کلاس‌های دیگر که دوره‌های طولانی داشت، خودش دست به‌کار شد و مطالب آموزشی که در سایت‌ها وجود داشت را مطالعه کرد. این تلاش شبانه‌روزی سبب شد تا پایان تابستان همان سال، سایت خبری «خبریکو» را طراحی کند، اما نبود تبلیغ برای معرفی سایت، سبب شد تا استقبال چندانی از آن نشود.

کسب‌ش فعالیت‌ها
ابوالفضل و دوستانش ۳گروه وب‌سایتی به نام‌های دمانوز، دما‌تک و دما‌آموز یک راه‌اندازی کرده و محتوا و اداره هر کدام می‌چرخاند. تولید محتوا و اداره هر کدام از این سایت‌ها از سوی ابوالفضل و دوستانش انجام می‌شود و قصد دارند فعالیت‌های خود را گسترش دهند. تبلیغات هم به‌درآمد رسیده‌اند و امیدوارند نوجوان‌ها و جوان‌های بسته‌های یک‌کیلویی در نایلون‌های سیاه‌رنگی که به‌کار کنند.

حال خوب با کار خوب
آقای امین درباره اهمیت کمک به دیگران و تأثیرات آن در زندگی چنین می‌گوید: «در واقع با انجام کار خیر، اول‌حال خودمان خوب می‌شود. اینکه دعای خیر هر چند به‌ظاهر کوچک و به‌اندازه یک «خدا خیرت دهد» پشت‌سرمان باشد در گرفتن حس و روحیه خوب اهمیت وصف‌شدنی دارد. به همین دلیل به‌انجام کار خیر و کمک به دیگران، توصیه‌های فراوانی در حوزه دین و اخلاق می‌شود.»

۹۰۰سال

از عمر چنار بقعه امامزاده یحیی (ع) در محله دودلاجان می‌گذرد. این درخت با ۷متر قطر، سال ۱۳۳۰ در فهرست آثار ملی به‌عنوان کهنسال‌ترین درخت چنار از سوی اداره باستان‌شناسی به ثبت رسید.

۸۶سال

پیش‌موزه ایران باستان با نام رسمی موزه ملی ایران در خیابان سی‌تیر ساخته شد و عنوان نخستین موزه با بنای مستقل پایتخت را به‌خود اختصاص داد. ساخت موزه سال ۱۳۰۸ شروع شد و ۸سال بعد به پایان رسید.

۳۰۰هکتار

مساحت بزرگ‌ترین بوستان شهر و خاورمیانه یعنی بوستان ولایت است که ساخت آن سال ۱۳۸۹ در زمین‌های فرودگاه قدیمی قلعه‌مغنی شروع شد و سال ۱۳۹۰ به بهره‌برداری رسید.

۴۰۰۰شهید

در دوران دفاع مقدس از ساکنان منطقه ۱۷هوادند. به همین دلیل این منطقه، بیشترین تعداد شهدا را داشته و عنوان «دارالشهدا» برای آن انتخاب شده است.

آقای دکتر، پشت ترازوی مهربانی

بهاره خسروی

حمید امین، شاگرد مکتب پدری است که همیشه به کسب رزق و روزی حلال تأکید و توصیه می‌کرد که مبادا کسی دست‌خالی از مغازه بیرون برود.

ترازوی روبه‌مشتری سنگین‌باشد

حمیدخان با وجود اینکه با ادامه تحصیل مسیر زندگی و حرفه‌اش تغییر کرد و در کلینیک‌های مشاوره مشغول فعالیت شد، اما حرفه قصایی را رها نکرد و همچنان در ساعات‌های فراغت از کار، کنار پدر مر حوشم بود. او شاگرد مکتب پدری بود که همیشه به کسب رزق و روزی حلال تأکید داشت و مهم‌ترین توصیه‌اش در این مسیر، سنگین‌کردن کفه ترازوبه سودمشتری بود.

رسمی که از «مرشدچلوبی» به یادگار ماند

پدر و مادر آقای امین هر دو اهل محله مولوی و بیجمحل «مرشدچلوبی» معروف بازار تهران بودند. این کاسب باهم‌رام به‌تأسی از «مرشدچلوبی» اوایل کار توزیع گوشت رایگان را به‌تنهایی شروع کرد، اما به‌مرور خیران زیادی پای‌ثبات این کار خداپسندانه شدند: «کم‌بیشند افراد بی‌ریایی که یک گوسفند کامل را به نیت کمک به نیازمندی قربانی می‌کنند تا دوست یا همسایه‌ای سرگشته زمین نگذارد. شاید کسانی توان مالی چندانی نداشته باشند اما وقتی صحبت کمک به نیازمندان به میان می‌آید خالصانه پیشقدم می‌شوند.» امین با توجه به سابقه سکونت و اطلاع از وضعیت زندگی بسیاری از اهالی، در گوشه بیخجال مغازه در بیشتر مواقع بسته‌های یک‌کیلویی در نایلون‌های سیاه‌رنگی که به‌نحو مقتضی آنها را به‌دست نیازمندان می‌رساند.

حال خوب با کار خوب

آقای امین درباره اهمیت کمک به دیگران و تأثیرات آن در زندگی چنین می‌گوید: «در واقع با انجام کار خیر، اول‌حال خودمان خوب می‌شود. اینکه دعای خیر هر چند به‌ظاهر کوچک و به‌اندازه یک «خدا خیرت دهد» پشت‌سرمان باشد در گرفتن حس و روحیه خوب اهمیت وصف‌شدنی دارد. به همین دلیل به‌انجام کار خیر و کمک به دیگران، توصیه‌های فراوانی در حوزه دین و اخلاق می‌شود.»